



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové rozhodl v právní věci v právní věci žalobců: **a) Ing. M. B., b) Ing. L. B.**, oba zastoupení JUDr. Tomášem Těmínem, Ph.D. advokátem v Praze 1, V Jirchářích 148/4, **za účasti:** EKOSPOL a.s., IČO: 639 99 854, se sídlem Praha 7, Dukelských hrdinů 747/19, proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Praha 1, Mariánské náměstí 2, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného Prahy č.j. MHMP 1022100/2009/DOP-01/Je ze dne 3.2.2010,

t a k t o :

- I. Žaloba s e z a m í t á.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Žalobci se včas podanou žalobou dne 22.3.2010 domáhali zrušení rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy č.j. MHMP 1022100/2009/DOP-01/Je ze dne 3.2.2010, kterým bylo ve výroku IV. zamítnuto jako nepřipustné společné odvolání Ing. M. B., nar. X, a Ing. L. B., nar. X, proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 19, odbor výstavby – stavební úřad, č.j. P19 6231/2009-OV/N ze dne 24.8.2009, kterým bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „Viladomy U Vinořského zámku“ objekt: Komunikace k bytovým domům.

Rozhodnutím Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby, ze dne 24.8.2009, č.j. P19 6231/2009-OV/N, sp. zn. UMC P19 830/2009 bylo vydáno povolení provedení stavby „Viladomy u Vinořského zámku“ objekt: Komunikace k bytovým domům na pozemcích č. parc. 1577/12, 1580/3 a 278 v kat.území Vinoř, obec Praha, při ulici Semtínská v Praze 9.

Ze správního spisu vyplývá, že rozhodnutím Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby, ze dne 8.9.2009, č.j. P19 6156/2009-OV/B, sp. zn. UMC P19 894/2009 bylo vydáno povolení provedení stavby „Bytové domy včetně zařízení staveniště – Viladomy u Vinořského zámku“ na pozemcích č. parc. 278, 1577/12 a 1580/3 v kat.území Vnoř. Územní řízení bylo započato dne 13.10.2008 a řešilo umístění tří bytových domů s 58 byty, označovaných jako A1, A2 a B. Bytový dům B měl být situován tak, že severovýchodní strana třípatrového domu se zvýšeným přízemím a celkovou výškou 11,8 m bude vzdálena 10,2 m od jihozápadního rohu stávajícího bytového domu č.p. 783 v ulici Semtínská (dům, kde je umístěn byt žalobců). Bytový dům B je dále umístěn cca 1 m od pozemku ve spoluvlastnictví. Účastníkem řízení o umístění stavby byla developerská společnost Vnořská a.s., která v té době vlastnila většinu bytů těsně před jejich dokončením. Žalobci nabyli vlastnické právo k bytu teprve v roce 2009, právní účinky vkladu nastaly ke dne 25.3.2009.

Žalobci a další odvolatelé v odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 19, odbor výstavby – stavební úřad, č.j. P19 6231/2009-OV/N ze dne 24.8.2009, tvrdili, že v době zahájení stavebního řízení a vydání stavebního povolení byli účastníky řízení, a to z důvodu vlastnictví bytové jednotky v budově č.p. 783 a podílovými spoluvlastníky pozemku parc. č. 1577/161, a že tyto nemovitosti bezprostředně sousedí s pozemkem parc. č. 1577/12, a že předmětnou stavbou budou výrazně dotčena vlastnická práva účastníků řízení. Stavební úřad odvolatele jako účastníky řízení opomenul a nedoručil jim ani oznámení o zahájení řízení, ani rozhodnutí o vydání stavebního povolení.

Žalobci napadli obě rozhodnutí stavebního úřadu neúspěšnými odvoláními a posléze i žalobami u zdejšího soudu, přičemž žaloba ve věci vydání povolení provedení stavby „Bytové domy včetně zařízení staveniště – Viladomy u Vnořského zámku“ na pozemcích č. parc. 278, 1577/12 a 1580/3 v k.ú. Vnoř, byla Městským soudem v Praze již zamítnuta rozsudkem sp.zn. 9A 125/2010, který nabyl právní moci dne 19.11.2012. Dne 15.11.2012 byla podána kasační stížnost a věc předložena Nejvyššímu správnímu soudu.

V inkriminované věci bylo rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy č.j. MHMP 1022100/2009/DOP-01/Je ze dne 3.2.2010, zamítnuto jako nepřipustné odvolání žalobců a dalších odvolatelů proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 19, odbor výstavby – stavební úřad, č.j. P19 6231/2009-OV/N ze dne 24.8.2009, kterým bylo vydáno stavební povolení pro stavbu „Viladomy U Vnořského zámku“ objekt: Komunikace k bytovým domům.

Žalovaný v odůvodnění svého rozhodnutí odkázal na ustanovení § 109 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle něhož účastníkem stavebního řízení je pouze vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.

Přímé dotčení vlastnických práv je třeba vykládat s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu. Žalovaný uvedl, že odvolatelé svá tvrzení vzniku hluku a prašnosti nedokládají žádnými konkrétními údaji a účastenství v předmětném stavebním řízení se domáhají pouze z titulu vlastnického práva k bytové jednotce a spoluvlastnického práva k pozemku.

Žalovaný poukázal na to, že Hygienická stanice hl. m. Prahy vydala dne 29.4.2009 pod č.j. S.HK/1021/21972/09 souhlasné stanovisko s projektovou dokumentací povolované stavby, v němž konstatuje, že zpracovatel hlukové studie garantuje, že novou výstavbou a jejím provozem nedojde k překročení hlukových limitů stanovených v souladu s nařízením vlády č. 148/2006 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. Žalovaný dále poukázal na to, že souhlasné stanovisko z hlediska ochrany ovzduší vydal rovněž odbor životního prostředí Úřadu městské části Praha 19, a to dne 6.5.2009 pod č.j. P19 3265/2009.

Žalovaný v napadeném rozhodnutí v souladu s ustanovením § 92 odst. 1 správního řádu rovněž zkoumal, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Nicméně neshledal předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, a proto neposuzoval nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.

Žalobci se svým podáním domáhali zrušení napadeného rozhodnutí z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti, když podle jejich názoru absentuje minimálně jedna strana rozhodnutí. Žalobci nesouhlasili se závěrem žalovaného, že podle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona nejsou účastníky řízení.

Namítali, že stavebník vyřešil urbanistický areál tak, že není průjezdný a veškerá doprava musí procházet pouze plánovanou komunikací přímo pod okny domu č.p. 783 a bytu žalobců. Vzdálenost této komunikace má být cca 10 m od obvodové zdi domu č.p. 783 a přímo se dotýká hranice pozemku 1577/161, k němuž má rovněž těsně přiléhat pět parkovacích míst.

Žalobci dále namítali, že rozhodnutí Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby, ze dne 24.8.2009, č.j. P19 6231/2009-OV/N, sp. zn. UMC P19 830/2009, jímž bylo vydáno povolení provedení stavby „Viladomy u Vinořského zámku“ objekt: Komunikace k bytovým domům, je nezákonné a nepřezkoumatelné, neboť nesplňuje náležitosti § 68 správního řádu.

Žalovaný správní orgán ve svém vyjádření ze dne 8.7.2010 navrhl žalobu zamítnout a odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí ze dne 3.2.2010.

Městský soud v Praze nařídil ve věci jednání, které se konalo dne 15.1.2013, při němž účastníci řízení setrvali na svých dříve písemně vyjádřených stanoviscích.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze posoudil napadené rozhodnutí podle § 75 soudního řádu správního, a to v mezích žalobci uplatněných žalobních bodů, jakož i řízení, které mu předcházelo, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Podle § 109 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, účastníkem stavebního řízení je pouze vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 6/2011-347 taxativní výčet účastníků stavebního řízení obsažený v § 109 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 má za následek vyloučení obecné definice účastníků řízení obsažené v § 27 správního řádu. Nemá však za následek vyloučení zvláštních ustanovení o účastenství v řízení, která nejsou v přímém rozporu s definicí účastníků stavebního řízení. Ustanovení § 109 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 a § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, je proto možné aplikovat souběžně. Souhlas orgánu státní správy lesů s dotčením pozemků v ochranném pásmu lesa (§ 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích) je nezbytným podkladem stavebního řízení, v němž mohou být dotčeny zájmy chráněné zákonem o lesích. Nestačí, byl-li souhlas udělen již pro účely územního řízení.

Žalobci v podané žalobě obdobně jako v podaném odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 19, odboru výstavby, ze dne 24.8.2009, č.j. P19 6231/2009-OV/N, sp. zn. UMC P19 830/2009 bylo vydáno povolení provedení stavby „Viladomy u Vinořského zámku“ objekt: Komunikace k bytovým domům, uplatnili námitky proti tomuto rozhodnutí. Soud se však mohl zabývat pouze námitkami směřujícími k obsahu žalobou napadeného rozhodnutí ze dne 3.2.2010.

Soud tyto námitky nepovažuje za důvodné. Je tomu tak proto, že ve smyslu § 109 odst. 1 stavebního zákona účastníkem stavebního řízení nestačí dotčení vlastnických práv osob, neboť zákonodárce pro účastenství ve stavebním řízení stanovil jako rozhodující kritérium existenci vlastnického práva k pozemku nebo stavbě na něm a současně přímé dotčení těchto práv povolovanou stavbou.

Městský soud v Praze se zabýval dále námitkou o nedostatečném odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí ve vztahu k otázce, zda navrhovanou stavbou mohlo být přímo dotčeno vlastnické právo žalobců a zda je tak nutné je považovat za účastníky stavebního řízení ve smyslu § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení je účastníkem stavebního řízení také vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno. Sousedství s pozemkem, na němž se nachází povolovaná stavba, je tedy pouze jednou z podmínek pro účastenství ve stavebním řízení, což platí i v případě mezujících pozemků. Další zákonný předpoklad představuje přímé dotčení vlastnického práva navrhovanou stavbou. Pouze při splnění těchto dvou kumulativně stanovených podmínek se tedy určitá osoba stává účastníkem stavebního řízení podle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona.

V inkriminované věci nebylo se žalobci jednáno jako s účastníky stavebního řízení, neboť si stavební úřad učinil úsudek o tom, že podmínky uvedené v § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona nesplňují. Žalobci se o existenci tohoto řízení dozvěděli až po vydání stavebního povolení, avšak v odvolání proti němu jen velmi obecně namítli, že jsou opomenutými účastníky stavebního řízení, aniž uvedli jakoukoliv skutečnost, z níž by vyplývalo přímé dotčení na jejich vlastnickém právu navrhovanou stavbou. Žalovaný proto s touto nekonkrétní odvolací námitkou naložil poněkud obecnějším způsobem, avšak i přesto

jím provedené posouzení přímého dotčení vlastnického práva žalobců nelze považovat za nedostatečné nebo nesprávné.

V odůvodnění rozhodnutí o odvolání žalovaný zrekapituloval odvolací námitky obsahově identicky uplatněné všemi odvolateli. Všichni odvolatelé tvrdili, že byli účastníky inkriminovaného stavebního řízení z důvodu vlastnictví bytové jednotky v budově č.p. 783 a podílového spoluvlastnictví pozemku parc. č. 1577/161. Shodně tvrdili, že stavbou budou dotčena jejich vlastnická práva, dojde k citelnému zásahu do pohody bydlení z důvodu vzniklého hluku a prašnosti ze stavby. Tvrdili, že je stavební úřad ignoroval jako účastníky řízení, a že prvostupňové rozhodnutí nemá náležitosti ustanovení § 68 správního řádu.

Žalovaný z úřední povinnosti nad rámec odvolacích námitek hodnotil v odůvodnění rozhodnutí o odvolání právě ty okolnosti, z nichž lze nejčastěji dovodit přímé dotčení na právech, tj. souhlasné stanovisko Hygienické stanice hl. m. Prahy ze dne 29.4.2009, č.j. S.HK/1021/21972/09, s projektovou dokumentací povolované stavby, v němž konstatuje, že zpracovatel hlukové studie garantuje, že novou výstavbou a jejím provozem nedojde k překročení hlukových limitů stanovených v souladu s nařízením vlády č. 148/2006 Sb., jakož i souhlasné stanovisko prostředí Úřadu městské části Praha 19, odbor životního prostředí, ze dne 6.5.2009, č.j. P19 3265/2009, z hlediska ochrany ovzduší. Proto mu vzhledem k obecnosti odvolacích námitek nelze vytýkat, že se v žalobou napadeném rozhodnutí nezabýval dalšími skutečnostmi, které by mohly svědčit o přímém dotčení vlastnického práva k navrhované stavbě, a to zvláště za situace, kdy takový zásah do právní sféry žalobců nebyl z obsahu správního spisu patrný. Žalobou napadené rozhodnutí je tedy nutné pokládat za přezkoumatelné. Městský soud v Praze ze shora uvedených důvodů musel žalobní námitku odmítnout jako neodůvodněnou a přiklonit se k závěru žalovaného, že přímé dotčení vlastnického práva stěžovatelů povolovanou stavbou nepřichází v dané věci v úvahu.

V souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu č.j. 1 As 6/2011-347 správní orgány vyžádaly souhlas orgánů ochrany životního prostředí zvláště pro probíhající stavební řízení, vědomy si skutečnosti, že nestačí, byl-li souhlas udělen již pro účely územního řízení.

Městský soud v Praze tedy stejně jako žalovaný dovodil absenci přímého dotčení práv žalobců navrhovanou stavbou vzájemnou vzdáleností předmětných pozemků a staveb a velmi krátkou délkou hranice mezi pozemky žalobců a stavebníka. Navíc nesplnění podmínek pro účastenství žalobců ve stavebním řízení podle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona opřel i o citovaná stanoviska orgánů ochrany životního prostředí. S těmito argumenty, které byly v rozhodnutí o odvolání uvedeny na podporu závěru o nesplnění zákonných podmínek pro účast žalobců na stavebním řízení, se Městský soud v Praze plně ztotožňuje. Zároveň zdůrazňuje, že dokonce ani v žalobě žalobci neuvedli žádnou konkrétní skutečnost, na základě níž by se dalo uvažovat o splnění podmínky přímého dotčení na jejich právech. Z obsahu žaloby a vyjádření učiněných v průběhu řízení před Městským soudem v Praze navíc vyplývá, že se žalobci cítili více dotčeni tehdy probíhající stavební činností, nežli samotným povolením stavby, a především nevhodně řešenou dopravní situací po výstavbě urbanistického areálu a jeho neprůjezdností. Takové dotčení však účastenství žalobců na stavebním řízení nemohlo založit.

Jestliže tedy žalobci neuvedli žádné relevantní skutečnosti, z nichž by bylo možné dovodit jejich účastenství ve stavebním řízení podle § 109 odst. 1 písm. e) stavebního zákona, tak nemohli očekávat zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vytvoření prostoru pro uplatnění relevantních argumentů v řízení před správním orgánem.

Pokud se žalobci domáhali přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 soudního řádu správního, rozhodl soud v inkriminované věci o jejím meritu mimo pořadí.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí správního orgánu v rozsahu žalobních bodů a dospěl k závěru, že žalovaný správní orgán při svém rozhodování neporušil zákonem stanovené povinnosti a nevydal nezákonné rozhodnutí. Z těchto důvodů proto soud podané žalobě nevyhověl a podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního jí zamítl tak, jak je ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení soud opřel o ustanovení § 60 odst. 1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému správnímu orgánu žádné náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. ledna 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

za správnost vyhotovení:
Simona Štěpinová